

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22Csp/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517204795
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2517204795.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: A. M., rod. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z. C. XXXX/XX, S.Ľ., zastúpenej Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, IČO: 52354237, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpenej JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom kancelárie Majerníkova 3/A, Bratislava, o určení, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, a o zaplatenie 1.896,10 eura, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2011 je bezúročný a bez poplatkov, **z a s t a v u j e .**

II. Konanie v časti o určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2011 je bezúročný a bez poplatkov, **z a s t a v u j e .**

III. Žalovaná je **p o v i n n á** vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie **z o s p o t r e b i t e ľ s k e j** zmluvy č. XXXXXXXXXX v sume 638,63 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná je **p o v i n n á** vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie **z o s p o t r e b i t e ľ s k e j** zmluvy č. XXXXXXXXXX v sume 757,47 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. **P r i z n á v a** žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanej **v** rozsahu 20 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 28.7.2017, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 5.10.2017, sa žalobkyňa domáhala 1.) určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2011 je bezúročný a bez poplatkov, 2.) uloženia povinnosti žalovanej vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX v sume 638,63 eura, 3.) určení, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2011 je bezúročný a bez poplatkov, 4.) uloženia povinnosti žalovanej vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX v sume 757,47 eura, a 5.) uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni finančné zadostučinenie v sume 500,- eur. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzovala žalobkyňa od zmluvných vzťahov strán sporu založených zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2011 a zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2011, ktoré uzavrela

žalobkyňa v pozícii slabšej zmluvnej strany ako spotrebiteľa so žalovanou v pozícii dodávateľa. Právne úkony žalovanej pri uzavieraní zmluvy spôsobili vady, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Právne úkony žalovanej boli neurčité a nezrozumiteľné, pričom žalobkyňa nemala nikdy vôľu uzavrieť takú zmluvu, ktorej dôsledkom malo byť nezákonné postihnutie jej majetku a vlastníctva. Dôvodom absolútnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti je i nedostatok vážnosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Zmluva je vadná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok, v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom. Uviedla, že žalovaná postupovala voči žalobkyňi bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi, a spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené hlavne tým, že žalovaná použila v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky, akým sú a) neprimerane vysoké zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok napriek tomu, že z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že horná hranica úrokov z omeškania je kogentne upravená, ktorej prekročenie nie je prípustné, b) rozhodcovská doložka, ktorá vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práva a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch, a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok Táto podmienka nebola dojednaná individuálne tak, ako to vyžaduje zákon, c) administratívny poplatok - už na prvý pohľad ide o veľmi ťžerný poplatok, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na stránku Ministerstva spravodlivosti SR, kde má byť uvedené rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný. Za tento poplatok nebolo poskytnuté reálne plnenie spotrebiteľovi, a preto je neprijateľný. Neurčitý je aj predmet administratívneho poplatku, nakoľko zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide, neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku, d) absencia rozpisania termínov splátok a rozdelenie splátok na istinu a úrok, čo je obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. - pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, e) absencia konečného dátumu splatnosti a f) úrok, ktorý je vysoko nad hranicou korektného úroku, a teda e ťžernický. ďalej citovala ust. § 37, § 39, § 53 Občianskeho zákonníka. § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. Uviedla, že na požadovanom určení má naliehavý právny záujem, nakoľko jej žaloba je vhodným (účinným a správne zvoleným) procesným nástrojom ochrany práva žalobkyne ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Beztoho určenie je, podľa názoru žalobkyne, jej právo ohrozené a jej právne postavenie neistým, pričom poukázala na R 17/1972. Dodala, že vo veciach ochrany spotrebiteľa musí súd z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole, a zistiť, či je zmluva spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé praktiky. Mala za to, že jej žalobné nároky sú odôvodnené aj s cieľom európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali, najmä smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedla, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práv, aby porušiteľ sa zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi, má právo na finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V žalobe žalobkyňa citovala niektoré konkrétne rozhodnutia všeobecných okresných a krajských súdov v Slovenskej republike, ktorými sa súd podrobne nezaoberal, keďže nie je viazaný rozhodnutiami iných všeobecných súdov v iných, hoci podobných. veciach, ako aj z dôvodu, že od ich vydania uplynulo už niekoľko rokov. Poukázala aj na nález ÚSSR č. k. III. ÚS 107/07-43 zo dňa 30.10.2007, podľa ktorého k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. I ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania.

3. Nakoľko oba spotrebiteľské úvery sa považujú, podľa žalobkyne, za bezúročné a bez poplatkov, a žalobkyňa zaplatila žalovanej z oboch zmlúv sumu prevyšujúcu istinu reálne poskytnutého úveru, okrem

určenia, že oba úvery sú bezúročné a bez poplatkov, sa domáhala od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi sumou reálne poskytnutého úveru a celkovou sumou zaplatenou žalobkyňou žalovanej z oboch zmlúv. Keďže zo zmluvy č. XXXXXXXXXX jej žalovaná poskytla úver v sume 200,- eur, z ktorej zmluvy žalobkyňa zaplatila žalovanej celkom sumu 838,63 eura, žalobou sa domáhala vydania rozdielu v zodpovedajúcej sume 638,63 eura. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytla žalovaná žalobkyňi rovnako úver v sume 200,- eur, z ktorej zmluvy žalobkyňa zaplatila žalovanej celkom sumu 957,47 eura, žalobou sa domáhala žalobkyňa vydania rozdielu v zodpovedajúcej sume 757,47 eura. Zároveň žiadala priznať finančné zadostučinenie v sume 500,- eur.

4. Žalovaná pri prvom úkone, ktorý jej v spore patril, vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu v presvedčení, že predmetný spor nie je spotrebiteľským sporom, pretože z oboch predložených zmlúv o úvere jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa si predmetné úvery brala za účelom výkonu povolania a zamestnania. Nakoľko v zmluvách je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - povolania a zamestnania, je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa, vychádzajúc so zákonnej definície v ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého ustanovenia v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, z ktorého na predmetné zmluvy nie je možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Obe zmluvy boli uzatvorené podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovanou na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania a zamestnania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaná bola presvedčená, že mieste príslušným na prejednanie sporu je všeobecný súd žalovanej, teda súd, v obvode ktorého má žalovaná sídlo, teda Okresný súd Bratislava I. Nakoľko žalobkyňi nemožno v tomto spore priznať postavenie spotrebiteľa, žalovaná zastáva názor, že nie sú dané zákonné podmienky osobitnej miestnej príslušnosti.

5. Žalovaná ďalej zastávala názor, že prejednanie veci bráni prekážka veci rozhodnutej, tzv. res iudicata, na ktorú je súd povinný prihliadať počas ktorejkoľvek časti konania podľa § 161 CSP. O platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (teda, či zmluva je bezúročná a bez poplatkov alebo nie) už bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 07704/12 zo dňa 20.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. O platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (teda, či zmluva je bezúročná a bez poplatkov alebo nie) už bolo rozhodnuté dňa rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 01851/13 zo dňa 20.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Keďže res iudicata podľa § 230 CSP predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, súd by mal konanie podľa § 161 CSP zastaviť. V tejto súvislosti odkázala na uznesenie NS ČR sp. zn. 29Cdo 2254/2011 zo dňa 27.06.2013, uznesenie NSSR sp. zn. 3Cdo 100/01 zo dňa 28.5.2002, podľa ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku). Obdobne podľa uznesenia NSSR sp. zn. 3Cdo 42/2006, právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie, vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je alebo nie je bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. Ďalej odkázal na uznesenie NSSR sp. zn. 3MCdo 11/2010 zo dňa 26.9.2011 (R 46/2012), uznesenie NSSR sp. zn. 6Cdo 143/2011 zo dňa 18.1.2012, uznesenie NSSR sp. zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9.2.2012, rozhodnutie ESD vo veci Asturcom, rozhodnutie ESD č. C-2/08 vo veci Amministrazione dell'Economia e delle Finanze, ako aj na niektoré rozhodnutia okresných a krajských súdov SR v iných veciach. Dodala, že z rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako platnú a odplatnú právny úkon a na jeho základe priznal žalovanej voči žalobkyňi plnenie. Žalovaná pripomenula, že z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku irelevantná, a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje.

6. Žalovaná zdôraznila, že rozhodcovská zmluva sa nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o rozhodcovskú zmluvu. V prípade osoby žalobkyne mala žalovaná zároveň za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobkyňa navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu rozhodcovskej zmluvy donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. V tejto súvislosti odkázala žalovaná na viaceré rozsudky

všeobecných súdov SR. Uviedla, že nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, a odkázala na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.1.2006 sp. zn. C-361/04 vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu ju nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobkyňa kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu uzatvoriť predmetnú rozhodcovskú zmluvu ešte samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne - spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva v danom prípade, podľa žalovanej, nepredstavuje neprijateľnú podmienku, a teda nie je možné posúdiť ju ako neplatnú.

7. K veci samej žalovaná uviedla, že vychádzajúc z definície ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., na predmetné zmluvy nie je možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch, a v tejto súvislosti odkázala na jedno rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. Rovnako. Žalovaná zastávala názor, že rovnako nejde ani o právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že oba predmetné úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, keďže v tejto časti ide o žalobu podľa § 137 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“ v príslušnom tvare), o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak to vyplýva z osobitného predpisu, pričom žalobkyňa nepreukázala, z akého osobitného predpisu jej vyplýva právo domáhať sa určenia zmlúv o úveroch za bezúročné a bez poplatkov. Ust. § 137 písm. c) CSP pripúšťa určovacie žaloby len vo vzťahu k právam, a nie už k právnym vzťahom, ako to bolo možné podľa § 80 písm. c) zákona č. 699/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OSP“), zrušeného Civilným sporovým poriadkom s účinnosťou od 1.7.2016. Žaloba o určenie právnej skutočnosti je podľa Civilného sporového poriadku prípustná len v prípade, ak to predpokladá osobitný predpis, čo vyplýva z ust. § 137 písm. d) CSP (napr. dobrovoľná dražba, uznesenie valného zhromaždenia kapitálovej spoločnosti, skončenie pracovného pomeru). Podľa predchádzajúcej právnej úpravy bolo možné zo strany súdov (pri rozhodovaní či je možné určiť zmluvu alebo je časť za neplatnú) oprieť sa o časť ustanovenia § 80 písm. c) OSP „právny vzťah“. Takéto slovné spojenie sa ale v Civilnom sporovom poriadku vôbec nenachádza, z čoho je zrejmé, že Civilný sporový poriadok vôbec nepripúšťa žalobu o určenie zmluvy o úvere ako spotrebiteľskej. Na podporu tohto názoru citoval z niektorých rozsudkov okresných a krajských súdov SR v iných veciach, ktorými rozhodnutiami sa konajúci súd podrobne nezaoberal, keďže nie je nimi viazaný. Najvyšším súdom SR aj pri určení neplatnosti úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Odkázal aj na rozhodnutie NSSR sp. zn. Cdo/251/2015 zo dňa 16. marca 2016, ktorý uviedol, že určovacie žaloby majú tak podľa právnej teórie, ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov a judikatúry opodstatnenia tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenia. Žalovaná dodala, že ak súd určí vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetnej zmluvy, nemá praktický význam žaloba na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Zo znenia žaloby sa žalobca domáha určenia vo vzťahu k tým istým zmluvným dojednaniám tak určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov, ako aj vydanie bezdôvodného obohatenia. Je nepochybné, že tu ide o nežiaducu duplicitu.

8. K jednotlivým zmluvám žalovaná uviedla, že strany sporu uzatvorili dňa 28.4.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na účel povolania, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 200,00 EUR, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 196,00 eura. Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetnú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoľko v zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - povolania, je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa. Podľa ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovanou na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaná poukázala na prehlásenie žalobkyne, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania, ktoré prehlásenia žalobkyňa vlastnoručne podpísala, pričom tento prejav vôle je na prednej strane zmluvy o úvere a prehlásenie dlžníka je zrozumiteľne, určito a jasne uvedený hneď vedľa podpisu dlžníka. Žalovaná disponuje vlastnoručne podpísaním prehlásením dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na

účel povolania, a teda dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobkyňu, ktorá nepreukázala spotrebiteľský charakter zmluvy relevantnými dôkazmi, keďže iba účelovo svojim vyjadrením tvrdí, že ide o spotrebiteľa. Účel poskytnutia finančných prostriedkov na povolenie vyplýva aj z ďalšieho listinného dôkazu, ktorým je žiadosť o úver zo dňa 28.4.2011, v ktorej žiadosti žalobkyňa dobrovoľne uvádzala skutočnosti týkajúce sa účelu, na ktorý sa peňažné prostriedky mali použiť. Žalobkyňa prehlásila, a toto prehlásenie vlastnoručne v žiadosti o úver podpísala, že žiada finančné prostriedky na výkon povolania.

9. Žalovaná uviedla, že strany uzatvorili dňa 23.9.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na účel zamestnania, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 200,00 eura, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 196,00 eura. Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoľko v zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - zamestnania, je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa. Podľa ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzavretia zmluvy): spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovanou na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon zamestnania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaná poukázala, že žalobkyňa prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania, vlastnoručne podpísala, pričom tento prejav vôle je na prednej strane zmluvy o úvere, a prehlásenie dlžníka je zrozumiteľne, určito a jasne uvedené hneď vedľa podpisu dlžníka. Žalovaná disponuje vlastnoručne podpísaným prehlásením dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel zamestnania, a teda dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobkyňu, ktorá nepreukázala spotrebiteľský charakter zmluvy relevantnými dôkazmi, keďže iba účelovo svojim vyjadrením tvrdí, že ide o spotrebiteľa. Účel poskytnutia finančných prostriedkov na zamestnanie vyplýva aj z ďalšieho listinného dôkazu, ktorým je žiadosť o úver zo dňa 22.9.2011, v ktorej žiadosti žalobkyňa dobrovoľne uvádzala skutočnosti týkajúce sa účelu, na ktorý mali byť peňažné prostriedky použité. Žalobkyňa prehlásila, a toto prehlásenie vlastnoručne v žiadosti o úver podpísala, že žiada finančné prostriedky na výkon zamestnania.

10. Žalovaná dodala, že dôležité je v tomto spore zistenie, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel žalobkyňa finančné prostriedky naozaj použila. Žalovaná je povinná preukázať, na aký účel boli peňažné prostriedky poskytnuté. Nenesie, však, povinnosť preukazovať či naozaj klient použije prostriedky na daný účel. Je nemysliteľné aby spoločnosť POHOTOVOST kontrolovala, ak uzatvorila vyše 400 000 zmlúv o úvere, každého klienta, na čo financie použije. Ten sa sám zaväzuje svojim podpisom, že prostriedky budú použité na poskytnutý účel. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 22.12.2004, sp. zn.: VIII ZR 91/04, podľa ktorého, ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napr. preto, že inak by druhá strana spotrebiteľskú zmluvu neuzatvorila, je potrebné takýto záväzok posudzovať ako obchod, a nie ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je treba chrániť dobrú vieru dodávateľa, a dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva. Ďalej odkázala na rozhodnutia okresných a krajských súdov v iných veciach, ktoré sčasti aj citovala. Nakoľko žalobkyňa nemienila použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Obe zmluvy uzavrela žalobkyňa podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je tzv. absolútnym obchodom, preto je bezpredmetné skúmať, či táto zmluva obsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Oblasť predmetu podnikania žalovanej je charakterizovaná ako rýchle „pôžičky“, kde nie je žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Ak by tieto vyhlásenia napokon boli nepravdivé, má žalobkyňa k dispozícii viacero právnych inštitútov na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Ak by tieto vyhlásenia napokon boli nepravdivé, má žalovaný k dispozícii viacero právnych inštitútov na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (§ 49a Občianskeho zákonníka - dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu pre uvedenie do omylu; § 507 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov). Ak má dlžník poskytnuté peňažné prostriedky podľa zmluvy použiť iba na určitý účel a dlžník ich použije na iný účel, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť, a požadovať, aby dlžník vrátil bez zbytočného odkladu použité a nevrátené prostriedky s úrokmi. V prípade postavenia žalovanej treba akcentovať aj na jej dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupovala. Argumentácia žalovanej v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa, na ktorú zjavne „zabudla“ poukázať žalobkyňa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo

veci Johann Gruber proti Bay Wa AG publikovaný o.i. v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 468 - 469).

11. K žalobným nárokom o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaná uviedla, že žalobkyňa jej plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov. Odmieťa, že by z jej strany došlo k bezdôvodnému obohateniu, a v tejto súvislosti odkázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/79/2011-93, zo dňa 20.12.2011, podľa ktorého, pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, dobrovoľné plnenie žalobcu, na čo bol zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom nie je bezdôvodným obohatením žalovaného, nakoľko nešlo o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. V tomto štádiu konania existuje právoplatný exekučný titul, ktorý doposiaľ nebol zrušený. Doposiaľ k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť plniť žalovanému nedošlo. Plnenie poskytnuté v súlade s povinnosťou uloženou v právoplatnom rozhodnutí príslušného štátneho orgánu nie je plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z dôvodu, ktorý následne odpadol, a to až do doby, kedy bude právoplatné súdne rozhodnutie prípadne zrušené preto, že nárok jedného z účastníkov voči ďalšiemu účastníkovi nemal oporu v hmotnom práve. Bezdôvodným obohatením sa môže stať aj plnenie prijaté na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Ak sa domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho požiadavky na tom, či podľa hmotného práva, teda aj bez rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené plnil povinnosť, ktorú skutočne mal alebo nie. Zrušením rozhodnutia, podľa ktorého bolo plnené dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve, teda že podľa hmotného práva tu povinnosť neexistovala. Zrušením rozhodnutia tak odpadá právny dôvod a poskytnutie plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením (porovnaj Švestka, J. Spáčil, J. Škárová, M. Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I., § 1 až § 459 Komentář 1. vydání Praha: C.H.Beck 2008 str. 1181). V danom prípade nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa plnila žalovanej sumy zo zmlúv o úvere, a to na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu. Žalobkyňa teda žalovanej plnila to, čo bolo predmetom konania, a preto túto sumu, ktorú získala žalovaná, nebolo plnením bez právneho dôvodu alebo plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, prípadne majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Na stane žalovanej teda nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, a odkázala na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom Rozsudkom sp. zn. 4C/69/2014 zo dňa 6.10.2014. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa priznáva takýto nárok len v prípade, ak má žalobca postavenie spotrebiteľa, čo žalovaná razantne popiera, nakoľko predmetnú zmluvu uzavrela na účel povolania a na účel zamestnania, a tento svoj prejav vôle žalobkyňa aj vlastnoručne podpísala. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívej praxi žalovanej pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade, s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy, preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaná so žalobkyňou uzatvorila zmluvu o úvere v zmysle zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, pričom veriteľ sa zaviazal, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí dohodnuté úroky. Žalovaná skutočne požadovala za poskytnutie peňažných prostriedkov odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa žalovaná v čase uzatvorenia zmlúv o úvere zaoberala, a na ktorú mala oprávnenie, nakoľko žalovaná mala v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporu sporné nebolo. Táto skutočnosť však nedokazuje úmysel žalovanej získať bezdôvodné obohatenie. Žalovaná v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohla mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. K uplatnenému finančnému zadosťučineniu žalovaná zdôraznila, že žalobkyňa nijakým relevantným spôsobom neodôvodnila uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie. Žalovaná má navyše za to, že žalobkyňa finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobcovi nevznikla. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa priznáva takýto nárok len v prípade, ak má žalobca postavenie spotrebiteľa, čo žalovaná razantne popiera, nakoľko predmetnú zmluvu uzavrela

na účel povolania a zamestnania, a tento svoj prejav vôle žalobkyňa aj vlastnoručne podpísala. Záverom navrhla žalovaná žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanej.

13. Podaním zo dňa 25.7.2018, doručeným súdu dňa 25.7.2018, vzala žalobkyňa žalobu späť v časti určenia, že predmetné úvery číslo zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2011 a číslo zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 20.10.2011 sú bezúročné a bez poplatkov s tým, že trvá len na žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s primeraným zadosťučinením. Dôvod čiastočného spaťvzatia žaloby neuviedla. Peňažné prostriedky poskytnuté žalobkyni neboli použité na podnikanie, ale boli použité na bežné nákupy pre svoju potrebu v domácnosti. V zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.5.2011 obchodný zástupca žalovanej vyznačil krížik v okienku povolenie, čo je jednou z nekalých praktík žalovanej, ktorú žalovaná použila voči spotrebiteľom už viackrát. Aj keď zmluvy boli podpísané obomi zmluvnými stranami, neboli dojednané individuálne, boli predpripravené na podpis, a teda žiadateľ o úver nemohol ovplyvniť obsah zmlúv. Žalobkyňa v dobrej viere podpísala predmetné zmluvy, a nevšimla si nenápadné okienka s krížikom alebo bez krížika. Predmetné zmluvy neobsahujú 1.) RPMN (pozn. súdu: ročnú percentuálnu mieru nákladov), 2.) ročnú úrokovú sadzbu, 3.) priemernú hodnotu RPMN, 4.) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a 5.) termín konečnej splatnosti (deň, mesiac, rok). Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 07704/12 zo dňa 20.6.2013 je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka včlenená medzi zmluvnými dojednaniami vytvára hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odplata je neprijateľne vysoká aj podľa dokumentu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 3.10.2017. Žalobkyňa uviedla, že si uplatňuje 10 - ročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení, ktorá premlčacia doba sa počíta odo dňa, kedy k nemu došlo. V tejto súvislosti odkázala na štyri rozhodnutia Krajského súdu v Prešove.

14. Skôr než sa začal súd zaoberať vecou samou, zisťoval, či boli splnené podmienky konania, predovšetkým, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie veci inému súdu z dôvodu vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu, a či prejednaníu veci bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu a námietku prekážky veci právoplatne rozhodnutej (tzv. res iudicata) posudzoval súd podľa nasledovných zákonných ustanovení:

15. Podľa § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

16. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

17. Podľa § 15 ods. 1 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

18. Podľa § 19 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

19. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

25. Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

27. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

28. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

29. Predmetný spor je spotrebiteľským sporom, keďže žalobkyňa je v oboch zmluvách, od ktorých odvodzuje svoj žalobný nárok, identifikovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a nie je ani označená ako zamestnanec u konkrétneho zamestnávateľa, a tieto zmluvy uzavrela žalovaná v rámci predmetu svojho podnikania. Vylúčenie aplikácie osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch nevyklučuje automaticky aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách na predmetné záväzkové právne vzťahy, keďže spotrebiteľskými zmluvami sú aj iné zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade súd použil výklad v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ), keďže nespotebiteľský charakter zmlúv by mal, podľa žalovanej, vyplývať výslovne iba z označenia účelu úveru krížikom na žiadostiach o úver a na zmluvách o úvere, pričom všetky tieto právne úkony boli vo forme predtlačenej formulára, kedy krížik mohla do formulára doplniť ktorákoľvek osoba, ktorá mala tieto formuláre v rukách. Nie je preto vylúčené, že tieto krížiky pri účele úveru vyznačila osoba konajúca v mene žalovanej, alebo aj tretia osoba, čo napokon tvrdila aj samotná žalobkyňa.

30. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

32. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v

rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

34. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia konajúci súd zistil, že Okresný súd Piešťany je súdom, v obvode ktorého má žalobkyňa trvalý pobyt, a keďže žalobkyňa je spotrebiteľom, popri všeobecnom súde žalovaného (§ 13 a § 15 CSP) je daná aj osobitná miestna príslušnosť, nazývaná aj ako miestna príslušnosť daná na výber, z ktorého dôvodu je na konanie a rozhodnutie vo veci miestne príslušný aj Okresný súd Piešťany podľa § 19 písm. d) CSP, a preto námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Piešťany, uplatnená žalovanou pri prvom úkone, ktorý jej patril, je nedôvodná.

36. Rozhodcovské zmluvy boli žalobkyni predložené na podpis spolu so zmluvami o úvere, a preto samotná skutočnosť, že rozhodcovské zmluvy sú na samostatnej listine, nerobí rozhodcovské doložky (zmluvy) individuálne dojednanými, keďže je nepochybné, že boli súčasťou vopred pretlačeného formulára alebo tvorili samostatný vopred predtlačený formulár. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) OZ je svojím obsahom najbližšie predmetnej rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany, a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, keďže nie je daná alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil alebo odsunul. Spotrebiteľ môže totiž svoje práva uplatňovať nie iba podľa dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní, a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, je v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Rozhodcovský súd v oboch prípadoch založil svoju právomoc na neplatných rozhodcovských zmluvách, preto rozhodcovské rozsudky ním vydané v oboch prípadoch sú nulitné, nespôsobilé vyvolať prekážku veci právoplatne rozhodnutej, a to ani vtedy, ak neboli rozhodcovské rozsudky zrušené (porov. uznesenie NSSR sp. zn. 5Cdo/237/2013 zo dňa 3.9.2015), a preto námietka žalovanej o existencii prekážky veci právoplatne rozhodnutej je rovnako nedôvodná.

37. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 6.5.2021, na ktoré sa nedostavili strany sporu, ktoré súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti z dôvodu vyhláseného núdzového stavu pre pandemickú situáciu spôsobenú šírením nebezpečného respiračného ochorenia vírusom SARS-CoV-2 (COVID-19). Súd preto podľa § 180 CSP vec pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich splnomocnených zástupcov.

38. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2011, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2021, splátkovým kalendárom k tejto zmluve, rozhodcovskou zmluvou k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07704/12 zo dňa 20.2.2013, uzneseniami Okresného súdu Piešťany č. k. 9Er/255/2014-22 zo dňa 21.2.2019 a č. k. 9Er/255/2014-58 zo dňa 27.9.2019, žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.9.2011, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2011, splátkovým kalendárom k tejto zmluve, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01851/13 zo dňa 20.6.2013, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13Er/304/2014-34 zo dňa 30.6.2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13Er/304/2014-64 zo dňa 19.11.2018, výpismi z účtu žalobkyne a útržkami poštových poukážok, výpisom z obchodného registra ohľadom žalovanej, výpisom zo živnostenského registra o žalobkyni zo dňa 7.10.2019, pokusom o mimosúdnu dohodu, podacím lístkom, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

39. Písomnou žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2011 na vopred predtlačenej formulári požiadala žalobkyňa žalovanú o úver vo výške 200,- eur so splácaním úveru 12 mesačnými splátkami s dátumom splatnosti 1. splátky dňa 20.5.2011. V žiadosti je žalobkyňa označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, dátumom narodenia, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, štátnou príslušnosťou, osobným stavom, počtom vyživovaných detí. Pri vyplňaní žiadosti bola na materskej dovolenke, poberateľkou dávok a zamestnanou na dohodu o vykonaní práce. Na konci formulára je vopred predtlačené vyhlásenie podpísané žalobkyňou o tom, že pri spisovaní žiadosti o úver a jej následnom podpise bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej aj ako len „VOP“) a rozhodcovskou zmluvou. Bezprostredne za touto vetou vyhlásenia je predtlačená veta, podľa ktorej žiadateľ žiada finančné prostriedky na výkon zamestnania, povolania,

podnikania alebo na iný účel, pričom pri každom z týchto 4 možných účelov využitia finančných prostriedkov bolo vyhradené prázdne miesto pre vyznačenie príslušného účelu jeho zaškrtnutím, resp. vyznačením krížika. V tejto žiadosti bolo ako účel úveru vyznačené použitie finančných prostriedkov na výkon povolania.

40. Strany sporu uzavreli dňa 28.4.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na predtlačenom formulári, na základe ktorej žalovaná ako veriteľ bola oprávnená poskytnúť žalobkyni ako dlžníkovi úver v sume 200,- eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala vrátiť veriteľovi zvýšenú o poplatok vo výške 196,- eur, s tým, že celkom zaplatí veriteľovi sumu 396,- eur v 12 mesačných splátkach po 33,- eur, počnúc dňom 20.5.2011. Zmluva obsahuje vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka, že finančné prostriedky sú použité na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo na iný účel, pričom pri každom z týchto 4 možných účelov využitia finančných prostriedkov bolo vyhradené prázdne miesto pre vyznačenie príslušného účelu jeho zaškrtnutím, resp. vyznačením krížika. V tejto žiadosti bol ako účel úveru vyznačené použitie finančných prostriedkov na výkon povolania. V deň uzavretia zmluvy potvrdila žalobkyňa svojím podpisom prevzatie peňažnej hotovosti. Podľa bodu 16. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Žalobkyňa je v zmluve označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu.

41. Podľa splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX, podpísaného iba osobou konajúcou v mene žalovanej, boli všetky splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že 1. splátka bola splatná dňa 20.5.2011 a 12. splátka dňa 20.4.2012. Členenie splátok v splátkovom kalendári absentuje.

42. Na vopred predtlačenom formulári uzavreli strany rozhodcovskú zmluvu k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou sa strany, okrem iného, dohodli na tom, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, alebo b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu.

43. Stály rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 07704/12 zo dňa 20.2.2013 uložil A. M. ako žalovanej povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako žalobkyni v rozhodcovskom konaní, zaplatiť jej sumu 131,- eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 131,- eur od 25.2.2012 do zaplatenia a so zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 131,- eur od 10.10.2012 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy rozhodcovského konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalobca v rozhodcovskom konaní odvodzoval svoj žalobný nárok z neúplnej zmenky (tzv. blankozmenky) zo dňa 28.4.2011, ktorou zabezpečil veriteľ svoj iný záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Konajúci súd poznamenáva, že z obsahu odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nie je možné zistiť presný obsah zmluvy o úvere, ani číslo zmluvy a dátum jej uzavretia, avšak dátum vystavenia zmenky žalobkyňou v tomto spore je totožný s dátumom podpisania žiadosti o úver č. XXXXXXXXXX a s dátumom uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Konajúci súd zistil, že rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od rozhodcovskej zmluvy s predmetom dojednávania, ktorý je obsahovo totožný s predmetom dojednávania v rozhodcovskej zmluve k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX.

44. Na základe rozhodcovského rozsudku podľa predchádzajúceho odseku podal veriteľ (pozn. žalovaná v tomto spore) návrh na vykonanie exekúcie, a následne súdny exekútor požiadal Okresný súd Piešťany o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej veci bola pridelená spisová značka 9Er/255/2014. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 9Er/255/2014-22 zo dňa 21.2.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.8.2019, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ku ktorému rozhodnutiu dospel súd pre zaujatosť súdneho exekútora. Uznesením č. k. 9Er/255/2014-58 zo dňa 27.9.2019 bolo exekučné konanie zastavené.

45. Z výpisov z účtu žalobkyne v Tatra banke, a.s. a z útržkov poštových poukážok súd zistil, že žalobkyňa zaplatila zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX žalovanej celkom sumu 838,63 eura.

46. Písomnou žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.9.2011 na vopred predtlačenom formulári požiadala žalobkyňa žalovanú o úver vo výške 800,- eur so splácaním úveru 12 mesačnými splátkami s dátumom splatnosti 1. splátky dňa 20.10.2011. V žiadosti je žalobkyňa označená menom, priezviskom, nesprávnym rodným priezviskom: U., hoci správne je: K., ďalej adresou trvalého pobytu, dátumom narodenia, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, štátnou príslušnosťou, osobným stavom, počtom vyživovaných detí. Pri vyplňaní žiadosti bola na materskej dovolenke, poberateľkou dávok a zamestnanou na dohodu o vykonaní práce. Na konci formulára je vopred predtlačené vyhlásenie podpísané žalobkyňou o tom, že pri spisovaní žiadosti o úver a jej následnom podpise bola oboznámená s VOP a rozhodcovskou zmluvou. Bezprostredne za touto vetou vyhlásenia je predtlačená veta, podľa ktorej žiadateľ žiada finančné prostriedky na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo na iný účel, pričom pri každom z týchto 4 možných účelov využitia finančných prostriedkov bolo vyhradené prázdne miesto pre vyznačenie príslušného účelu jeho zaškrtnutím, resp. vyznačením krížika. V tejto žiadosti bolo ako účel úveru vyznačené použitie finančných prostriedkov na výkon zamestnania.

47. Strany sporu uzavreli dňa 23.9.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na predtlačenom formulári, na základe ktorej žalovaná ako veriteľ bola oprávnená poskytnúť žalobkyňu ako dlžníkovi úver v sume 200,- eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala vrátiť veriteľovi zvýšenú o poplatok vo výške 196,- eur, s tým, že celkom zaplatí veriteľovi sumu 396,- eur v 12 mesačných splátkach po 33,- eur, počnúc dňom 20.10.2011. Zmluva obsahuje vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka, že finančné prostriedky sú použité na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo na iný účel, pričom pri každom z týchto 4 možných účelov využitia finančných prostriedkov bolo vyhradené prázdne miesto pre vyznačenie príslušného účelu jeho zaškrtnutím, resp. vyznačením krížika. V tejto žiadosti bol ako účel úveru vyznačené použitie finančných prostriedkov na výkon zamestnania. V deň uzavretia zmluvy potvrdila žalobkyňa svojím podpisom prevzatie peňažnej hotovosti. Podľa bodu 16. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Žalobkyňa je v zmluve označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu.

48. Podľa splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX, podpísaného žalobkyňou aj osobou konajúcou v mene žalovanej, boli všetky splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že 1. splátka bola splatná dňa 20.10.2011 a 12. splátka dňa 20.9.2012. Členenie splátok v splátkovom kalendári absentuje.

49. Rozhodcovská zmluva k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX nebola stranami predložená.

50. Stály rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 01851/13 zo dňa 20.6.2013 uložil Jane Drškovej ako žalovanej povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako žalobkyňu v rozhodcovskom konaní, zaplatiť jej sumu 205,50 eura spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 205,50 eura od 25.2.2012 do zaplatenia a so zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 205,50 eura od 10.10.2012 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy rozhodcovského konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalobca v rozhodcovskom konaní odvodzoval svoj žalobný nárok z neúplnej zmenky (tzv. blankozmenky) zo dňa 23.9.2011, ktorou zabezpečil veriteľ svoj iný záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Konajúci súd poznamenáva, že z obsahu odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nie je možné zistiť presný obsah zmluvy o úvere, ani číslo zmluvy a dátum jej uzavretia, avšak dátum vystavenia zmenky žalobkyňou v tomto spore je totožný s dátumom uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Konajúci súd zistil, že rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od rozhodcovskej zmluvy s predmetom dojednávania, ktorý je obsahovo totožný s predmetom dojednávania v rozhodcovskej zmluve k predchádzajúcej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX.

51. Na základe rozhodcovského rozsudku podľa predchádzajúceho odseku podal veriteľ (pozn. žalovaná v tomto spore) návrh na vykonanie exekúcie, a následne súdny exekútor požiadal Okresný súd Piešťany o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej veci bola pridelená spisová značka 13Er/304/2014. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 13Er/304/2014-34 zo dňa 30.6.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2016, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie povedenia

na vykonanie exekúcie, ku ktorému rozhodnutiu dospel pre zaujatosť súdneho exekútora. Uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo potvrdené odvolacím súdom. Uznesením č. k. 13Er/304/2014-64 zo dňa 19.11.2018 bolo exekučné konanie zastavené.

52. Z výpisov z účtu žalobkyne v Tatra banke, a.s. a z útržkov poštových poukážok súd zistil, že žalobkyňa zaplatila zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX žalovanej celkom sumu 957,47 eura.

53. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že nevedie, a ani v minulosti nevedol, konanie o zrušenie niektorého z predmetných rozhodcovských rozsudkov.

54. Súdu je z jeho úradnej činnosti, ako aj z výpisu z obchodného registra, ďalej známe, že žalovaná je obchodnou spoločnosťou, do predmetu podnikania ktorej patrilo v čase uzavretia oboch zmlúv o úvere, a doposiaľ naďalej patrí, aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

55. Z výpisu zo živnostenského registra o žalobkyňi, s vtedajším priezviskom Serišová, vyhotoveného dňa 7.10.2019, súd zistil, že žalobkyňa ukončila podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 3.7.2001.

56. Žalobkyňa listom zo dňa 17.9.2017, odoslaným na poštovú prepravu dňa 18.9.2017, vyzvala žalovanú na mimosúdnu dohodu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 638,63 eura zo zmluvy č. XXXXXXXXXX a vo výške 757,47 eura zo zmluvy č. XXXXXXXXXX z dôvodu, že oba úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, a požadované sumy zodpovedajú rozdielu medzi celkovou sumou zaplatenou žalobkyňou z oboch zmluvných vzťahov a sumami istiny reálne poskytnutého úveru.

57. Súd vec právne posúdil ustanoveniami § 52, § 53 a § 54 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv o úvere a § 290 CSP, citovanými v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku, ako aj nasledovnými zákonnými ustanoveniami:

58. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

59. Nakoľko žalobkyňa vzala žalobu späť v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov oboch zmlúv, súd sa už nezaoberal prípustnosťou žaloby podľa § 137 písm. d) CSP.

60. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „zákon č. 250/2007 Z.z.“ alebo „zákon o ochrane spotrebiteľa“ v príslušnom tvare), v znení účinnom od 1.2.2016, prvá a tretia veta, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

61. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

62. Podľa § 263 ods. 2 OBZ, strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v 3. časti Obchodného zákonníka.

63. Podľa § 262 ods. 1 OBZ, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

64. Podľa § 269 ods. 2 OBZ, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

65. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť aj úroky.

66. Z ust. § 658 ods. 1 OZ vyplýva, že peňažná pôžička poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka môže (ale nemusí) byť aj bezúročná. Zákon umožňuje dojednať si aj úroky z pôžičky. Inak povedané, úrok z pôžičky nie sú obligatórnou (podstatnou), ale iba fakultatívnou náležitosťou zmluvy o pôžičke.

67. Podľa § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako len „ZoSÚ“ alebo „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv o úvere, spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

68. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

69. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

70. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

71. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

72. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

73. Podľa § 457 OZ, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

74. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

75. Podľa § 54a OZ zavedeného do Občianskeho zákonníka až súčinnosťou od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

76. Podľa § 879v OZ, účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

77. V spotrebiteľských sporoch vykoná súd aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 CSP).

78. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

79. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

80. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

81. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

82. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

83. Vzhľadom dispozitívny úkon žalobkyne, ktorým vzala žalobu späť v časti určenia, že obidva predmetné úvery sú bezúročné a bez poplatkov, a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil (výroky I. a II.).

84. Vykonaným dokazovaním. Listinami, a to žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2011, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2021, splátkovým kalendárom k tejto zmluve, rozhodcovskou zmluvou k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07704/12 zo dňa 20.2.2013, uzneseniami Okresného súdu Piešťany č. k. 9Er/255/2014-22 zo dňa 21.2.2019 a č. k. 9Er/255/2014-58 zo dňa 27.9.2019, žiadosťou o úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.9.2011, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2011, splátkovým kalendárom k tejto zmluve, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01851/13 zo dňa 20.6.2013, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13Er/304/2014-34 zo dňa 30.6.2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13Er/304/2014-64 zo dňa 19.11.2018, výpismi z účtu žalobkyne a útržkami poštových poukážok, výpisom z obchodného registra ohľadom žalovanej, výpisom zo živnostenského registra o žalobkyni zo dňa 7.10.2019, pokusom o mimosúdnu dohodu, podacím lístkom, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikli dva záväzkové právne vzťahy založené dvomi zmluvami, a to zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.4.2011 a zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2011, na základe ktorých v deň podpísania týchto zmlúv poskytla žalovaná ako veriteľ žalobkyni ako dlžníkovi úver v rovnakej sume 200,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť 12 mesačnými splátkami spolu s poplatkom vo výške 196,- eur, a teda v oboch prípadoch sa zaviazala zaplatiť veriteľovi celkom sumu 396,- eur. Prvá splátka zo skoršieho úveru bola splatná dňa 20.5.2011 a z druhého úveru bola prvá splátka splatná dňa 20.10.2011. K oboch zmluvám bol pripojený splátkový kalendár, ktorý neobsahoval členenie splátok. K oboch zmluvám bola zároveň uzavretá samostatná rozhodcovská zmluva na samostatnej listine. Uzavretiu zmlúv predchádzalo vypísanie žiadosti o úver žalobkyňou, pričom žiadosti, zmluvy o úvere aj rozhodcovská zmluva boli vyhotovené na vopred predtlačenom formulári. V žiadosti o úver zo dňa 28.4.2011 a zo zmluvy o úvere zo dňa 28.4.2011 vyplýva, že v žiadosti bolo vyznačené použitie účelu na výkon povolania. V žiadosti o úver zo dňa 22.9.2011 a zo zmluvy o úvere zo dňa 23.9.2011 vyplýva, že v žiadosti bolo vyznačené použitie účelu na výkon zamestnania. Obe zmluvy obsahovali vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka, že finančné prostriedky sú použité na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo na iný účel, pričom pri každom z týchto 4 možných účelov využitia finančných prostriedkov bolo vyhradené prázdne miesto pre vyznačenie príslušného účelu jeho zaškrtnutím, resp. vyznačením krížika.

85. Zo zmluvy zo dňa 28.4.2021 zaplatila žalobkyňa žalovanej celkom sumu 838,63 eura a zo zmluvy zo dňa 23.9.2011 zaplatila celkom sumu 957,47 eura.

86. Nakoľko žalobkyňa neplnila z oboch zmlúv všetky splátky riadne a včas, žalovaná ako veriteľ podala proti žalobkyni žalobu pred Stálym rozhodcovským súdom, kedy žaloba bola podaná na základe blankozmeniek vystavených žalobkyňou, ktoré vystavila žalobkyňa hneď v deň uzavretia zmluvy, kedy jej boli zároveň odovzdané peniaze z úveru, ktoré blankozmenky mali slúžiť na zabezpečenie pohľadávky žalovanej veriteľky z každej zo zmlúv o úvere. Žalovaná bola v rozhodcovských konaniach úspešná, rozhodcovský súd vydal vo veci rozhodcovské rozsudky, ktorými uložil žalobkyni, v procesnej pozícii žalovanej, povinnosť zaplatiť žalovanej, v procesnej pozícii žalobkyne, zmenkové sumy s príslušnými zmenkovými a zákonnými úrokmi. Tieto rozsudky rozhodcovského súdu sú právoplatné, neboli do

dnešného dňa zrušené, ani neboli podané žaloby na všeobecnom súde o ich zrušenie. Rozhodcovský súd v oboch prípadoch odvodzoval svoju právomoc od rozhodcovských zmlúv uzavretých k obom zmluvám o úvere na samostatných listinách, ktoré boli rovnako na vopred predtlačenom formulári.

87. Na základe právoplatných a vykonateľných rozhodcovských rozsudkov podala žalovaná ako oprávnená návrh na výkon exekúcie, následne súdny exekútor požiadal príslušný exekučný súd, ktorým bol Okresný súd Piešťany o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V oboch prípadoch bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá pre zaujatosť súdneho exekútora. Po právoplatnosti uznesení o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd obe exekučné konania zastavil.

88. Predmetné zmluvy o úvere uzavreli strany sporu ako nepomenovanú zmluvu s odkazom na ust. § 269 OBZ s tým, že sa písomne dohodli podľa § 262 OBZ na voľbe režimu Obchodného zákonníka na ich právny vzťah.

89. Predmetné zmluvy navonok vzbudzujú dojem zmlúv o úvere podľa § 497 OBZ, na ktoré ustanovenie poukazovala opakovane žalovaná v tomto spore, k čomu konajúci súd poznamenáva, že predmetnými zmluvami sa zmluvné strany odchyľili od základných ustanovení Obchodného zákonníka pre zmluvný typ podľa 3. časti Obchodného zákonníka, konkrétne pre zmluvný typ, ktorým je zmluva o úvere, pretože jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je vždy aj záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi úroky. Keďže v predmetných zmluvách sa žalobkyňa nezaviazala zaplatiť veriteľovi úroky, a Obchodný zákonník výslovne nepripúšťa zmluvným stranám odchyliť sa od základných ustanovení pre jednotlivé zmluvné typy (§ 263 ods. 2 OBZ), predmetný záväzkový zmluvný vzťah nemohol byť uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere podľa ust. § 497 OBZ.

90. Žalovaná namietala spotrebiteľský charakter predmetných zmlúv o úvere s odkazom na účel úverov, na ktoré boli tieto poskytnuté, a to v prvom prípade na účel povolania a v druhom prípade na účel zamestnania, z ktorého dôvodu nebolo možné žalobkyňu považovať za spotrebiteľku podľa § 2 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv, čím by mala byť, podľa žalovanej, vylúčená aplikácia celého zákona o spotrebiteľských úveroch na predmetný vzťah.

91. Nakoľko žalobkyňa bola v oboch zmluvách o úvere, ako aj žiadostiach, ktoré im predchádzali, označená identifikačnými údajmi typickými pre fyzickú osobu - nepodnikateľa akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu, štátne občianstvo, rodinný (osobný) stav, počet vyživovaných detí. Žalovaná ani v jednej zmluve nie je označená žiadnym údajom typickým pre podnikateľa, napríklad IČO, miesto podnikania alebo sídlo, predmet podnikania, navyše žalobkyňa preukázala, že prestala vykonávať podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 3.7.2001, t. j. cca 10 rokov pred uzavretím predmetných zmlúv. Nakoľko v žiadosti o druhý úver je uvedené nesprávne rodné priezvisko žalobkyne, jej tvrdenie, že účel poskytnutého úveru v žiadosti aj v zmluve namiesto žalobkyne zaškrtila osoba konajúca v mene žalovanej, a uskutočnila túto voľbu namiesto žalobkyne, ktorá sa „krížikmi“ v časti účelu zmluvy nezaoberala, keďže sa zameriavala na predmet zmluvy, a to na istinu úveru a na spôsob splácania úveru. Keďže jediný dôvod, pre ktorý by predmetné záväzkové vzťahy nemal súd považovať za spotrebiteľské zmluvy, spočíval vo vyznačení jediného krížika na predtlačenom formulári žiadosti o úver a na predtlačenom formulári zmluvy o úvere, súd zaujal výklad v prospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 2 OZ, a obe zmluvy o úvere vyhodnotil ako zmluvy spotrebiteľské. Nespotebiteľský charakter nemožno odvodzovať iba zo zaškrtnutého označenia účelu úveru v zmluve, pokiaľ zo zvyšku obsahu celej zmluvy je zrejмый jej spotrebiteľský charakter podľa § 52 a nasl. OZ, keďže žalobkyňa ich uzavrela ako fyzická osoba nepodnikateľ. Navyše nie je ani riadne identifikovaná ako zamestnanec u konkrétneho zamestnávateľa. V danom prípade nebol preukázaný dostatok vážnosti vôle žalobkyne uzavrieť zmluvy o úvere na účel povolania a na účel zamestnania, a aj z tohto dôvodu možno účel úverov tak, ako je vyznačený v žiadostiach o úver a v samotných zmluvách o úvere za neplatné ustanovenie podľa § 37 OZ

92. K argumentácii žalovanej o vylúčení pôsobnosti ZoSÚ na predmetné záväzkové právne vzťahy súd poznamenáva, že spotrebiteľskými zmluvami nie sú iba zmluvy o spotrebiteľských úveroch, keďže podľa § 52 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú všetky zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom, bez ohľadu na formu, t. j. aj keby si strany zvolili režim Obchodného zákonníka, čo bolo v danom prípade, nakoľko

prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

93. Žalobkyňa uviedla dostatočne skutkové tvrdenia v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci samej, ktoré mohla ako spotrebiteľ uvádzať až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pričom ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a o zákonnej koncentrácii konania v spotrebiteľských sporoch sa nepoužijú (§ 296 CSP), preto výhrady žalovanej o nedostatočných skutkových tvrdeniach žalobkyne boli v danom prípade nepodstatné.

94. Rozhodcovská zmluva k zmluve zo dňa 28.4.2011 nebola so žalobkyňou ako spotrebiteľom osobitne vyjednaná, bola dodávateľom pripravená ako súčasť vopred pripravenej zmluvy, ktorého predmetom je primárne dohoda strán na poskytnutí úveru, a nie dojednanie rozhodcovskej zmluvy (doložky), a je ako neprijateľná absolútne neplatná (viac v odseku 36. odôvodnenia tohto rozsudku). Napriek skutočnosti, že strany nepredložili súdu rozhodcovskú zmluvu k zmluve o úvere zo dňa 23.9.2011, o obsahu rozhodcovskej zmluvy a o spôsobe jej dojednania nemal súd dôvodné pochybnosti, keďže z obsahu odôvodnení oboch rozhodcovských rozsudkov je nepochybné, že text rozhodcovskej doložky v oboch rozhodcovských zmluvách bol totožný, a uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo medzi stranami nesporné. Aj v prípade rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23.9.2011 zaujal súd výklad v prospech spotrebiteľa, aplikujúc ust. § 53 ods. 3 OZ, podľa ktorého, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

95. Rozhodcovský súd v oboch prípadoch založil svoju právomoc na neplatných rozhodcovských zmluvách, preto rozhodcovské rozsudky ním vydané v oboch prípadoch sú nulitné, nespôsobilé vyvolať prekážku veci právoplatne rozhodnutej, a to ani vtedy tieto rozhodcovské rozsudky neboli zrušené, a preto neexistuje prekážka veci právoplatne rozhodnutej, pre ktorú by súd nemohol vec prejednať a rozhodnúť (viac odsek 36. odôvodnenia tohto rozsudku).

96. Súd nie je viazaný rozhodnutiami všeobecných súdov vydaných v iných sporoch, preto sa nezaoberal podrobne rozhodnutiami, na ktoré odkazovali obe strany sporu.

97. Návrh žalovanej na nepriznanie statusu spotrebiteľa žalobkyňi s odkazom na dobrú vieru, v ktorej mala žalovaná poskytnúť žalobkyňi finančné prostriedky na účel zamestnania a povolania, je nedôvodný, keďže z celého obsahu oboch zmlúv je nepochybný ich spotrebiteľský charakter, pričom žalobkyňa nie je v zmluvách označená ani ako podnikateľ, ani ako zamestnanec u konkrétneho zamestnávateľa s konkrétnym zamestnaním, na účel ktorého zamestnania by mal byť úver poskytnutý.

98. Skutočnosť, že žiadny súd doposiaľ neurčil samostatným výrokom súdneho rozhodnutia určitú zmluvu za neplatnú, sama osebe neznamená, že takáto zmluva je platná, a preto obrana žalovanej, že predmetné zmluvy o úvere neboli určené súdnym rozhodnutím za neplatné, je nedostatočnou obranou strany sporu.

99. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o úvere patrí aj úrok z úveru, ktorý nie je v predmetných zmluvách výslovne uvedený. Na druhej strane, úrok z pôžičky patrí medzi fakultatívne náležitosti zmluvy o pôžičke. Z oboch zmlúv o úvere vyplýva, že dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu poskytnutú ako úver zvýšenú o poplatok, ktorý predstavuje 98 % z úverových prostriedkov. Požadovanie úhrady poplatku v takejto neprimeranej výške je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je z toho dôvodu absolútne neplatnou podľa § 53 OZ. Táto suma poplatku je navyše v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatnou aj podľa § 39 OZ. Skutočnosť, že výška poplatku nie je limitovaná právnym predpisom, sama osebe neznamená, že žalovaná ako veriteľ by mala byť oprávnená na zaplatenie poplatku v akejkoľvek výške. Poplatok vo výške dosahujúcej 94 % sumy poskytnutého úveru nemôže byť v súlade s princípom dobrých mravov, naopak vykazuje znaky civilnoprávnej úžery. Nakoľko obe zmluvy o úvere sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré neobsahujú podstatné zákonné náležitosti zmluvy o úvere, avšak obsahujú podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, predmetná neprijateľná zmluvná podmienka v časti poplatku spôsobuje iba absolútnu neplatnosť časti zmluvy, ktorá nerobí neplatným celý právny úkon, keďže pôžička môže byť aj bezúročná, na rozdiel od úveru. Preto plnenie prijaté z neplatného dojednania o poplatku z „úveru“ je bezdôvodným obohatením podľa § 457 OZ.

100. Premlčaním, ku ktorému sa vyjadrovala žalobkyňa, sa súd nezaoberal, nakoľko v tomto spore žalovaná nevzniesla námietku premlčania, a keďže spor začal pred účinnosťou ust. § 54a OZ (pozn. podľa ktorého prihliada súd z úradnej povinnosti na premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy), t. j. pred 5.12.2018, súd sa premlčaním žalobných nárokov nezaoberal, keďže na premlčanie prihliadne súd len na námietku dlžníka (§ 100 ods. 1 OZ, druhá veta).

101. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že pokiaľ by dojednanie o poplatku v predmetných zmluvách nebolo absolútne neplatné, obe pôžičky by boli považované za bezúročné a bezpoplatkové spotrebiteľské úvery podľa § 11 ZoSÚ, nakoľko zmluvy neobsahujú obligatórne zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorými ZoSÚ spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti, keďže neobsahujú údaje ako: druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, RPMN, priemernú hodnotu RPMN, ktoré sú obligatónymi náležitosťami podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

102. Peňažné plnenia prijaté žalovanou nad rámec súm reálne poskytnutých pôžičiek sú plneniami prijatými bez právneho titulu, teda bezdôvodným obohatením, a žalovaná je povinná vrátiť ho žalobkyni podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, v prípade prvej zmluvy v sume vypočítanej ako rozdiel medzi sumou 838,63 eura a istinou reálne poskytnutej pôžičky úveru vo výške 200,- eur. V prípade neskoršej zmluvy ako rozdiel medzi celkovou sumou zaplatenou žalobkyňou vo výške 957,47 eura a istinou reálne poskytnutej pôžičky vo výške 200,- eur, z ktorého dôvodu súd vyhovel žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia tak, ako je uvedené vo výrokoch III. a IV. tohto rozsudku.

103. Právo spotrebiteľa na primerané zadosťučinenie mu priznáva ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované zákonné ustanovenie priamo zakotvuje, že ten spotrebiteľ, ktorý bol na súde úspešný za porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, má nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Suma 500,- eur je, podľa názoru konajúceho súdu, primeranou sumou finančného zadosťučinenia vzhľadom na výšku bezdôvodného obohatenia v oboch prípadoch, s prihliadnutím na sumy istiny reálne poskytnutých pôžičiek a na skutočnosť, že žalobkyňa bola nútená domáhať sa svojich práv súdnou cestou. Zákon nestanovuje ani minimálnu, ani maximálnu výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Primerané zadosťučinenie je zároveň odrazom neodborného konania žalovanej pri uzatváraní zmlúv o úvere, keďže žalovaná sa snažila vyhnúť právnej úprave o spotrebiteľských úveroch, čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti v iných sporoch z formulárových zmlúv pripravených žalovanou. S poukazom na uvedené súd žalobe vyhovel aj v časti uplatneného finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku V. tohto rozsudku.

104. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

105. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

106. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

107. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

108. Predmetom sporu boli dva určovacie žalobné nároky a tri žalobné nároky znejúce na plnenie. V časti oboch žalobných nárokov vzala žalobkyňa žalobu späť z iného dôvodu, než pre správanie žalovanej v priebehu sporu, a teda žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti, čo zodpovedá 2/5-ám predmetu sporu. V časti zvyšných troch žalobných nárokov znejúcich na plnenie bola žalobkyňa úspešná, čo zodpovedá 3/5-ám predmetu sporu.

109. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci väčší úspech než žalovaná, pričom žalobkyňa procesne zavinila zastavenie časti konania, a súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, súd podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu vypočítanom ako rozdiel medzi úspechom žalobkyne (3/5) a procesným zaviniením zastavenia

časti konania žalobkyňou (2/5) v zodpovedajúcom rozsahu 1/5, t. j. 20 % (VI. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.